

Het hoogste doel des levens is scheppen.
 Gezondheid is, waar het leven schept.
 Ziekte is, waar het scheppen wordt belemmerd.
 Het leven schept, of natuurlijk of geestelijk.
 Waar het leven natuurlijk schept ontstaat natuur, nakomelingschap, wet.
 Waar het leven geestelijk schept ontstaat geest, kunst, vrijheid.
 Waar het leven niet schept ontstaat ziekte en moet het leven ophouden.
 Hoe meer een kunstwerk als gesublimeerd libido in hoogte evenwaardig is aan de waarde in diepte zijner oorzaak, het natuurlijk libido, des te zuiverder zal het als uiting van kunst verschijnen.
 Kunst is waar, is open.
 Het kunstwerk heeft waarheid, maakt open.
 Kunst is open en recht — oprecht.
 Sublimeering van het libido is steeds een beweging naar verheffing van het individu. Zij is een uitbreiding naar het aesthetische en geestelijke leven.
 Haar directe uiting is geestdrift, enthousiasme.
 Leven is wisselwerking tusschen twee brandpunten, n.l. tusschen hersen- en geslachtsbrandpunt.
 Beide samen vormen het individu. Het ééne zonder het andere in een individu is niet mogelijk. Een overheersching van het ééne over het andere is regel.
 De verhouding der beide brandpuntwaarden is het karakter. In de eerste plaats wordt die verhouding bepaald door de subjectieve verhouding der brandpunten in het individu zelf. In de tweede plaats door de objectiviteit. De subjectieve verhouding bepaalt den wil, het verstand, de gezondheid van het individu.
 Instandhouding en ontwikkeling van het individu wordt bepaald door de objectiviteit.
 Waar individuen in subjectieve waarde onderling zeer kunnen verschillen en waar eveneens de omgeving van en voor de individuen zeer kan uiteenloopen, wordt het ons hierdoor mogelijk begrip te krijgen van de groote verschillen en overeenkomsten die wij bij individuen onderling waarnemen.
 Indien zich in een individu een sterke domineering van het geestelijk (hersen) brandpunt over het geslachtsbrandpunt, van het bewuste over het onbewuste, vertoont, spreekt men van een kunstenaar, van een denker.
 De kunstenaar en denker kan zich slechts manifesteren in de objectiviteit — realiteit — door zijn kunstwerk, door zijn denkwerk. Deze beide vormen, kunst- en denkvoortbrengsel, zijn vormen die in wezen een zelfde oorzaak hebben, in wezen gelijk zijn.
 De richtingen, waarin het natuurlijk libido zich sublimeert, zijn oneindig varieerend.
 Naarmate de subjectieve en objectieve waarde van het individu grooter is, zullen ook de in waarde daarvan afhangende sublimeeringen grooter beteekenis kunnen hebben.
 De uitingen zijn dan ook zeer uiteenlopend en zeer verschillend in waarde.
 Zeer dikwijls, bijna algemeen, uit zich sublimeering in kleeding. In alle rassen, volkeren, waardigheden, standen, komt het tot uiting. Weliswaar is deze sublimeering dikwijls niet individueel-oorspronkelijk doch een soort massa-sublimeeringsverschijnsel. Hoevelen b.v. haten niet het modegedoe? Voor hoevelen is het voorgeschreven kleeid zijner waardigheid niet hinderlijk (uniform)? Voor hoevelen is de carnavalspret niet een welkome gelegenheid om het genot van het dragen van eigen gekozen kleeding te kunnen smaken, zich daar-